

maše GLASILO SKUPŠČINE OBČINE LAŠKO delo

Letnik VII. — Laško, julij—avgust 1973 — Številka 7—8 (71/72)

OBČINSKI PRAZNIK

MANIFESTACIJA NAŠIH SIL

Domala polne tri tedne, če računamo še praznik »PIVO IN CVETJE«, je bilo Laško praznično odeto. S praznovanjem občinskega praznika se je pravzaprav začelo že 22. junija, končalo pa 4. julija 1973.

V teh dneh so se razvrstile številne kulturne in športne prireditve ter razstave v Laškem, Zidanem mostu in Radečah, svečana seja občinske skupščine, katero sta s svojim obiskom počastili tudi delegaciji pobratimskih občin iz VRBOVCA in TRSTENIKA, dočim je drugi del programa tega praznovanja bil posvečen velikim podvigom in akcijam, ki so bile zaključene prav za ta praznik.

Za razliko od prejšnjih let težišče letošnjega praznovanja ni bilo le v enem samem kraju, ampak je cela vrsta raznih krajev v občini ali boljše rečeno krajevnih skupnosti proslavilo občinski praznik na svoj način — v znamenju delovnih uspehov. Tako so številni novozgrajeni objekti, ki so jih v teh dneh izročili svoje-

mu namenu, bili hkrati mogočna manifestacija ustvarjalnih sil naših občanov, delovnih kolektivov ter drugih organizacij, manifestacija e-notnosti in vzajemnega sodelovanja pri reševanju skupnih nalog in interesov.

Ob letošnjem občinskem prazniku so v ZIDANEM MOSTU odprli novo cesto na Širje z odcepom v Zidanem mostu, gasilci pa so dobili nov gasilski avto; v MARIJAGRAŠKI KRAJEVNI SKUPNOSTI so izročili prometu novo asfaltirano cesto, ki sega sedaj od Laškega proti Lahomnem tja do mostu nad Marija Gradcem; nanovo urejeno so 1. julija izročili v uporabo tudi 4 km dolgo cesto od JAGNJENICE do SVIBNEGA, katero so zgradili občani te skupnosti ob pomoči delovnih organizacij in občine, nato pa so ob tej priložnosti odkrili še spominsko obeležje NOV na SVIBNEM. Zadnji dan praznovanja je bil sklenjen z odkritjem objekta novega strelišča, ki so ga sami zgra-

dili in uredili člani strelske družine ZIDANI MOST.

Prav gotovo gospodarsko najpomembnejša pa je bila otvoritev nove tovarne izolacijskega materiala TIM v REČICI PRI LAŠKEM.

(Nadaljevanje na 5. strani)

LETOŠNJI NAGRAJENCI

Na svečani seji občinske skupščine, ki je bila letos v Radečah, so v nedeljo, 1. julija podelili »Nagrada občine Laško — 2. julija« naslednjim organizacijam in posameznikom:

OSNOVNI ORGANIZACIJI RDEČEGA KRIŽA SVIBNO za njeno dolgoletno uspešno delovanje v osnovni dejavnosti ter za zavzeto sodelovanje z drugimi krajevnimi organizacijami na področju socialne in komunale, predvsem pa na področju kulture;

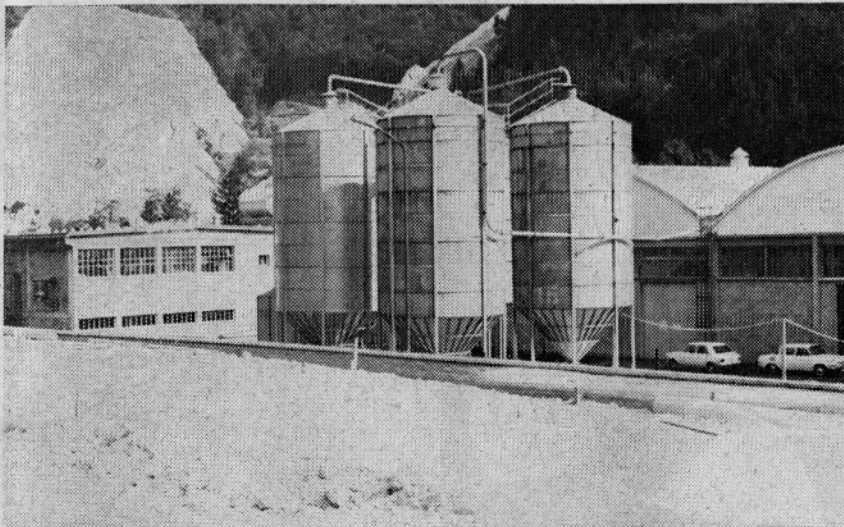
STRELSKI DRUŽINI »TONE BOSTIC« iz Zidanega mosta za izredno aktivnost družine in posebno prizadevanje njenih članov na področju obrambne vzgoje ter obrambnega usposabljanja občanov;

SREČKU BRILEJU iz Radeč za uspešno vodstvo Krajevne skupnosti Radeče na področju komunale, socialne in kulturne dejavnosti, za razvijanje samoupravnih odnosov v krajevni skupnosti ter za izredno poglobljeno sodelovanje krajevne skupnosti z delovnimi in drugimi organizacijami na območju Radeč;

AVGUSTU ERNESTLU iz Zidanega mosta za uspehe, ki jih je kot predsednik te krajevne skupnosti dosegel pri reševanju krajevnih problematike z združevanjem skupnih interesov občanov in organizacij v okviru krajevne skupnosti;

IVANU VODOVNiku iz Laškega za pomemben gospodarski in kadrovski razvoj, ki ga je prav pod njegovim vodstvom dosegla Pivovarna Laško. Razen tega pa je bil Ivan Vodovnik vseskozi tudi družbeno politično dejaven ter je doslej enako uspešno opravljal tudi druge pomembne družbene funkcije.

Vsem nagrajencem iskreno čestitamo!

NOVI OBJEKTI TOVARNE ISOLACIJSKEGA MATERIALA V REČICI PRI LAŠKEM
— PROIZVODNJA JE STEKLA

MLADI LIKOVNI USTVARJALCI Z OSNOVNIH

OTROCI RIŠEJO IN PIŠEJO ...

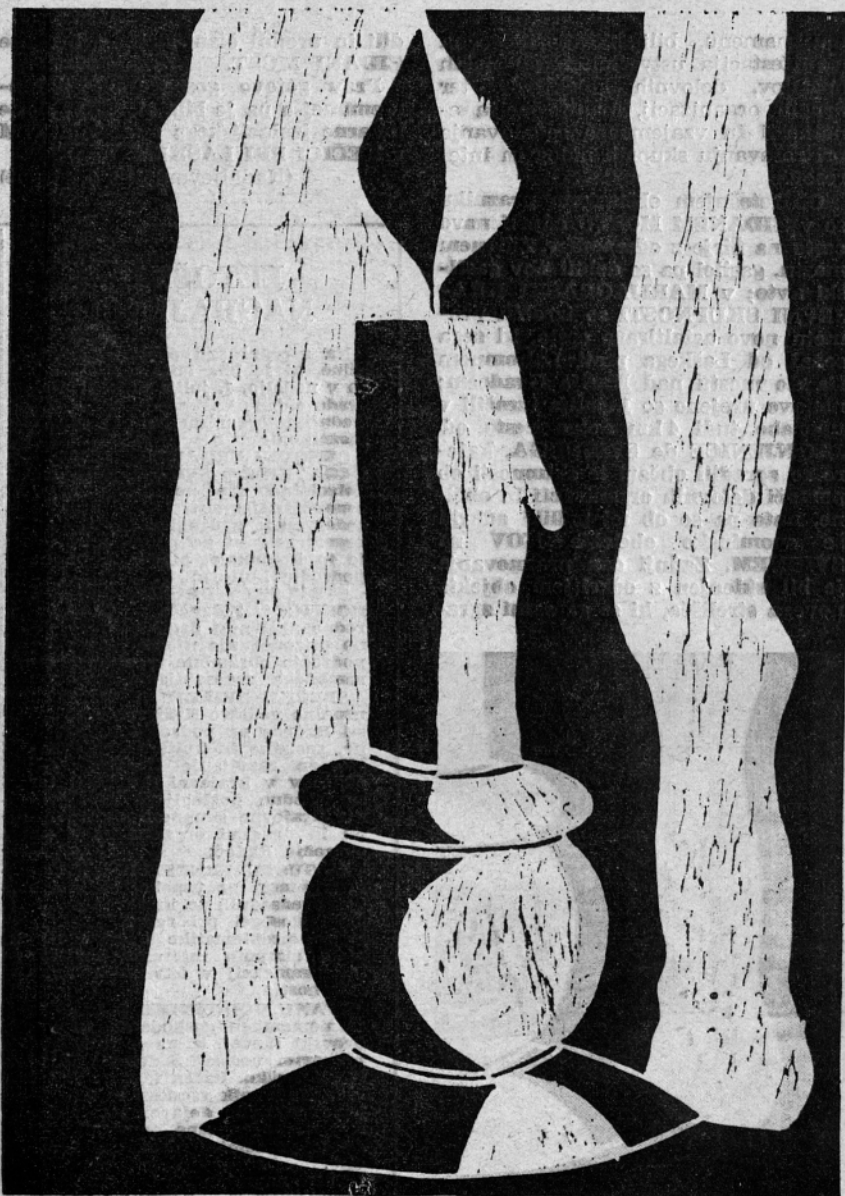
Pod to rubriko smo v tej in bomo še v naslednji številki objavili stvaritve otrok iz naših osnovnih šol.

Za današnjo številko smo odbrali nekaj njihovih likovnih stvaritev, v prihodnji pa bomo objavili njihove zapise iz šolskih literarnih krožkov.

Razstava, ki sta jo pripravila pretekli mesec v prostorih muzejske zbirke likovna pedagoga RUDI PASARIČ in JOZE MAJCEN, je vzbudila splošno pozornost in požela nedeljeno priznanje mladim likovnim ustvarjalcem naših osnovnih šol.

Prvi del razstave je imel študijski značaj in nam je predstavil grafike, risbe in plastike učencev višjih razredov OSNOVNE SOLE PRIMOŽA TRUBARJA IN POSEBNE OSNOVNE SOLE V LASKEM. Namenjen je bil posvetu likovnih pedagogov laške, šmarske in konjiške občine.

V drugem delu so se nam predstavili učenci osnovnih šol iz LASKEGA, JURKLOŠTRA, RADEČ, PLANINE PRI SEVNICI, RIMSKIH TOPLIC IN SLIVNICE PRI CELJU, ki so se udeležili Likovne kolonije »JURKLOŠTER 72«.

SVEČNIK (LINOREZ) — STEFKA KRIVEC, 6. RAZRED OSNOVNA ŠOLA PRIMOŽA TRUBARJA LAŠKO

Kaj naj povemo o razstavi sami?

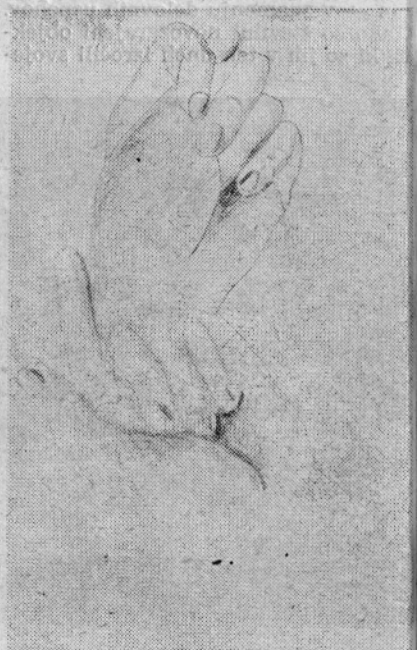
Likovna dela, bodisi grafike, plastike ali risbe, so likovno čista, da govore dovolj jasno sama o vsem, kar otroka navdušuje, vzradošča ali vznemirja. Nesmiselno bi bilo iskati razlike v izbiri motiva in tehnični izvedbi med posameznimi starostnimi stopnjami ali celo med posameznimi šolami in se opredeljevati po več ali manj ustaljenih vidikih za »boljša in slabša dela«. So samo različni načini izražanja, bolj ali manj intenzivno dojemanje in občutenje, na eni strani elementarno — do skrajnosti preprosto, na drugi strani obogateno z izkušnjami iz likovne teorije, v obeh primerih pa doživeto.

Ali ni dovolj že to, da je otrok pod pedagogovim vodstvom našel staro rudarsko svetilko — zavržen predmet, ki je nekoč priskrbel lačnim otroškim ustom košček kruha in malo toplote, da je otrok ta predmet upodobil in ga osmislil? In če je otrok takrat, ko je vrezoval odtisno ploščo, dobil žulj, je prav gotovo pomislil tudi na očetovo žuljavo roko, ki je nosila svetilko in delala zanj.

In če je našel kos debla, v katerega je z dletom vdolbel resnico in vrnil drevesu življenje in rast — neko bi ga razsekal in pokuril...

Ali ni dovolj to, da je ob ilustraciji Kronanja v Zagrebu, podoživel del težke narodove zgodovine in sočustvoval s človekom, da je sredi širnih jurkloštrskih gozdov prisluhnil tišini in utripu pozabljenega?

Na videz majhne stvari so postale

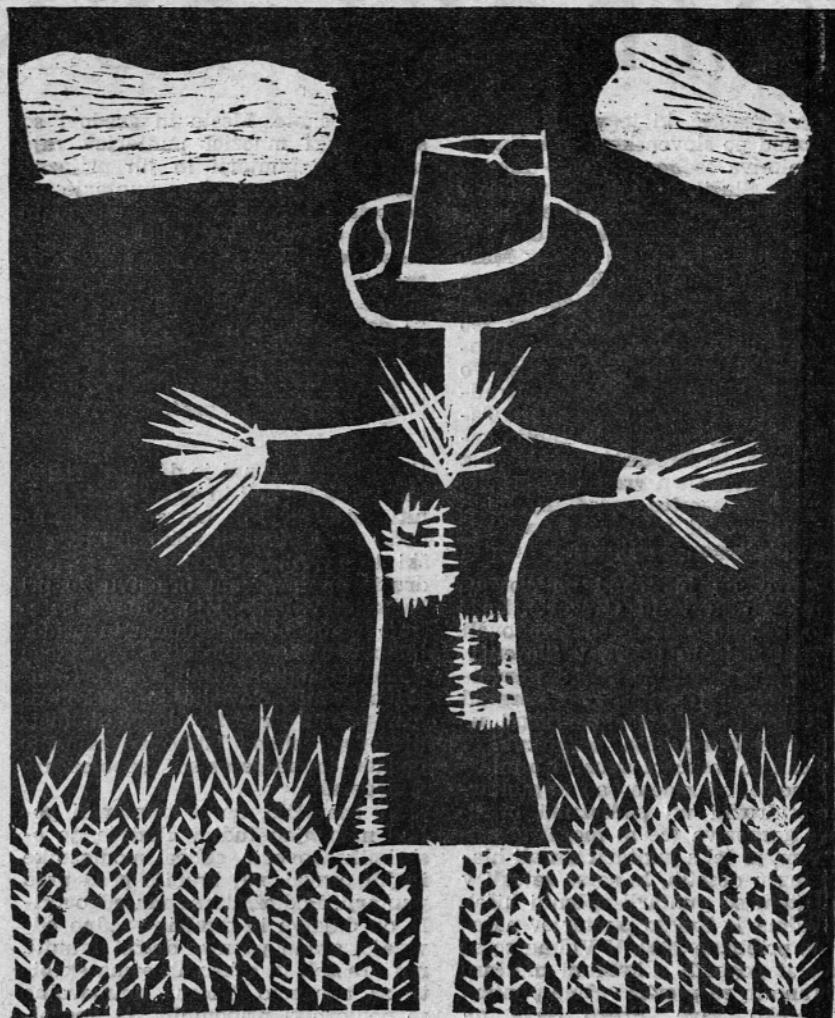

STUDIJA ROKE (SVINČNIK) — MARTINA KOMOČAR, 8 RAZRED OSNOVNA ŠOLA PRIMOŽA TRUBARJA LAŠKO

ŠOL

velike. Takšne, kakršne so nam posredovali otroci, jih skušajmo tudi sprejeti. Poskušajmo razumeti otroka — ustvarjalca, ki bo kmalu prišel za nami, končal tisto, česar mi nismo utegnili ali mogli dokončati in ustvaril tisto, o čemer smo morda samo sanjali!

JOŽE MAJCEN

STUDIJA ROKE (SVINČNIK) — MARTINA KOMOČAR, 8. RAZRED OSNOVNA ŠOLA PRIMOŽA TRUBARJA LAŠKO

PTICJE STRASILO (LINOREZ) — Z. SKALE, 7. RAZRED POSEBNA OSNOVNA ŠOLA LAŠKO

POHOD PARTIZANOV (LINOREZ) — SKUPINSKO DELO UČENCEV 8. RAZREDA POSEBNA OSNOVNA ŠOLA LAŠKO

KMEČKI PUNTARJI

Ilija Gregorić, ki je vodil puntarski pohod po slovenskem ozemlju, je bil zanimiva osebnost. Bil je kmet v Brdovcu. Služil je tudi kot vojak v obrambi proti Turkom, dvakrat je prišel v turško ujetništvo in dvakrat je od tam ušel (drugič celo iz Male Azije, 1000 km daleč). Kot kmet se je ukvarjal tudi s trgovanjem in njegovo premoženje je bilo vredno 200 dukatov (toliko je bilo vredno 33 volov ali 400 pitanih svinj). Njegovo posestvo je spadalo pod susjedgradsko gospodstvo, kjer je gospodaril Tahih in tako premoženje je Tahija zamikalo, da je Gregoriću posestvo z vsem premoženjem vred zaplenil. Ob uporu so Gregorića zaradi njegovih izkušenj izvolili puntarji za vrhovnega vojaškega poveljnika.

Dejstvo, da je pohod po slovenskem ozemlju vodil Gregorić, kaže na to, kakšno važnost so pripisovali puntarji širjenju upora v Sloveniji. Gregorić je krenil na pohod s hrvatskimi uporniki gospodstev Cesargrad in Susjedgrad ter s slovenskimi uporniki z bizeljskega gospodstva. V Brežicah so meščani spustili puntarje v mesto, od kmetov so se puntarjem pridružili vsi podložniki brežiškega gospodstva (če ni mogel gospodar sam, je šel s puntarji sin ali hlapec) razen desetih, ki so se zatekli v grad (tem so puntarji oplenili hiše). Do Vidma je število puntarjev naraslo na približno 2600. V Vidmu so se puntarji pogodili s krškimi meščani za hrano in za prevoz večine puntarjev preko Save. Preko Save na kranjsko stran so krški meščani prepeljali okrog 2000 upornikov; ti naj bi krenili proti Novemu mestu in v teh krajih dvigali upor, 600 puntarjev pod Gregorićevim poveljstvom pa bi po štajerski strani nadaljevalo pohod navzgor ob Savi in Savinji. Puntarji so bili prepričani, da jih nihče ne bo ustavil, saj v tisti dobi v notranjosti države ni bilo stalne vojske, le na meji proti Turkom so bile zbrane

vojaške enote. Mesta in gradovi so se ob taki množici puntarjev raje pogodili s puntarji in jih prijazno sprejemali. Gregorićeve puntarje sta pogostila graščak v Rajhenburgu in grajski oskrbnik v Sevnici. Iz Sevnice so puntarji poslali sporočilo grajskemu oskrbniku Govediču v Radeče, da pridejo k njemu v goste; naj se dobro pripravi (verjetno je miš-

MILOŠ RYBÁŘ
dipl. pravnik in prof. zgodovine

ljena hrana, ki naj jo dá puntarjem), naj se jih ne boji in se ne skuša braniti, mitničarje pa naj zadrži, da ne bodo pred puntarji pobegnili. Radeški tržan Andrej Hribar se je pridružil puntarskemu bratstvu že pri Krškem. V Radeče je prinesel petelinje pero kot znak upora in pridobil za upor podložnike radeškega gradu in tudi radeške tržane. Grajski oskrbnik Govedič je po končanem uporu poročal o dogodkih in iz njegovega pisma lahko povzamemo podatke o puntarskem razpoloženju v Radečah.

Na sporočilo, da je puntarski pohod namenjen tudi v Radeče, je oskrbnik Govedič sklical podložnike in jih pozval, naj branijo grad pred puntarji. Podložniki so mu odgovorili, da dajatve in davščine redno odvajajo, gradu pa niso dolžni braniti, naj graščak in oskrbnik sama skrbita za obrambo. Skoraj kljubovalno so podložniki pripomnili, da uporniki ne delajo nič hudega, da hočejo le odpraviti nepravilne dajatve, davščine in mitnine. Nekateri so izražali željo, naj bi uporniki čimprej prišli, tako da je Govedič v skrbeh stal med njimi in se je bal za svoje življenje. Končno jih je prepričal, da so se napotili z njim proti gradu. Med potjo so v trgu srečali radeškega kaplana Jurija Kunca; ta je podložnike pregovoril, da so se obrnili in odšli v Zidani most. Oskrbnik Govedič je hitel za njimi in jih spet opominjal

NADALJEVANJE

in jim grozil, pa ni nič zaleglo. To je bilo 5. februarja 1573, ko so puntarji popoldne že spremenili smer pohoda in prišli zvečer do Lisce.

Drugega dne je 15 puntarjev oropalo župnišče v Loki. Govedič poročila v svojem pismu, da so domačin povzročili več škode kot pa tuji puntarji. Oskrbnik pripominja, da so bili ravno podložniki iz Loke najbolj uporni in da so mu poslali kljubovalno sporočilo, da njegova oblast oskrbništvu tako ne bosta več do trajala. Da ne bi puntarji iz Loke prišli v Radeče, je Govedič zasegla brod čez Savo in ga zastražil. V poročilu se je pohvalil, da je s tem obvaroval grad in trg Radeče pred škodo. Govedič poudarja, da je bilo v Radečah splošno uporniško razpoloženje. Podložniki s štajerske strani so Govediču prigovarjali, naj se puntarjem ne upira, saj so se doslej vdali že Sevnica, Rajhenburg, Loka in drugi. Radeški trški sodnik Boštjan Koprič je že določil enega izmed tržanov, ki naj se namesto njega pridruži puntarjem.

Iz Sevnice je pred puntarji pribežal tamkajšnji mitničar Erazem Winter in ker ni mogel ne hoditi ne jahati, je želel s čolnom priti do Rimskih Toplic. Ze omenjeni Andrej Hribar, ki je bil brodar, se je dolge branil, da bi Winterja odpeljal s čolnom do Rimskih Toplic; rekel je: »Le kaj bi potem napravili s menoj moji bratje, če bi to izvedeli.« Pod izrazom »bratje« je mislil puntarje, ker je stopil v njihovo bratstvo, na mitničarje so pa, kakor vemo, puntarji imeli posebno piko. Končno se je Hribar le vdal in prepeljal Winterja na cilj. Oskrbnik Govedič je videl, da se na kmete ne more zanesi, zato je nagovarjal radeške tržane, naj mu branijo grad. Toda tržani so tudi navajali razne izgovore, da ne morejo braniti gradu. Rekli so, da ne morejo pustiti trga praznega in oditi v grad. Tako je ostal Govedič osamljen, za obrambo je imel samo 5–10 ljudi, na katere se je lahko zanesel. Govedič pripominja v svojem poročilu, da so bili njegovi podložniki popolnoma povezani z uporniki in da je tudi v svojih vrstah (verjetno med grajskimi hlapci) imel izdajalca, ki je puntarjem pošiljal sporočila.

Čeprav je bilo v Radečah tako pri tržanih kot pri podložnikih vse pripravljeno na prihod puntarjev, niso uporniki s svojim pohodom nikoli obiskali Radeč. Tistih 2000 puntarjev, ki so bili namenjeni v Novo mesto, so namreč pri Krškem napadli Uskoki in jih premagali. Uskoki so bili vojaško organizirani prebivalci na obeh straneh Gorjancev, ki so pribežali

N. Strizma delo

BOJ MED KMETI IN PLEMIČI

naše delo

JULIJ–AVGUST 1973

V JURKLOŠTRU 1573

DRUGEGA DELA

(uskočili) iz pod turške oblasti in so bili vključeni v obrambo proti Turkom, zato so bili vedno pod orožjem, čeprav so tudi kmetovali. Te Uskoke so plemiči privedli proti Krškem in čeprav jih je bilo samo 500, puntarjev pa 2000, so bili puntarji premagani. Računati moramo, da so imeli Uskoki tudi konjenico in so bili vojaško oboroženi, kmečka vojska pa je bila primitivno oborožena in je učinkovala bolj s svojo množičnostjo. V bitki pri Krškem je bilo okrog 300 kmetov delno pobitih, delno pa so utonili.

Vest o porazu pri Krškem je dosegla Gregorića v Sevnici, kjer je puntarje gostil grajski oskrbnik. Gregorić je to žalostno vest obdržal zase in se odločil za spremembo poti. V Sevnici Gregorić ni več mobiliziral kmetov v svojo vojsko, ampak se je hitro odpravil dalje. Poraz pri Krškem je bil za Gregorića svarilo, naj bo bolj previden. Bal se je, da bi tudi njegove puntarje presenetila plemiška vojska (morda kje pri Celju). Zato se je odločil za vrnitev v Hrvaško Zagorje, vendar ne po isti poti, odkoder so prišli, temveč čez kozjanske hribe. Gregorić je sklepal, da v hribovitih predelih Kozjanskega ne bo srečal plemiške vojske, vedel pa je, da je ravno v tem predelu nastalo samostojno jedro upora. Še isti večer (5. II.) so se utaborili na Lisci, Ilija Gregorić pa je s poveljniki prenočil pri »gospe Klombnerjevi« (kje naj bi to bilo, ne vemo natančno, verjetno pa na gradu Ruda ob poti Razbor-Breg). 15 puntarjev se je odcepilo od glavnine in drugo jutro v Loki iskalo župnika Jakoba Keklja (ali Koklja), ki pa je pravočasno zbežal. Župnišče so oplenili in župniku popili vse vino. Puntarjem so kazali pot trije domačini in tudi pri plenitvi sodelovali. Skupina puntarjev se v Kopoljah z brodom prišla

preko Save na kranjsko stran, kjer so popolnoma razbili mitnico. Količkor sami niso mogli popiti vina, so ga pri tem izpili in raznesli domačini.

Glavnina Gregorićeve vojske je v jutru 6. februarja 1573 krenila z Lisce proti Jurkloštru. Kakor smo že omenili, je v teh dneh nastalo na

line, da bi dvignila upora na Kozjanskem. Z Gregorićem so se dogovorili, da bosta Šterc in Kukeč šla preko Podsrede, Kozjega, Pilštajna, Planine, Jurkloštra, St. Lenarta (Vrha), povsod vabila s seboj kmete in da bi se tako zbrana puntarska vojska v Laškem združila z Gregorićevo vojsko, ki bi prišla ob Savi in Sa-

RADEČE V VALVASORJEVI DOBI

Kozjanskem samostojno jedro upora. Punt sta tam širila ključavničar Pavel Šterc in kmet Filip Kukeč. Oba puntarska voditelja, doma iz Kunšperka, sta bila verjetno že v Gregorićevevm taboru pred pohodom po Sloveniji. Ko se je Gregorić napotil proti Savi, sta Šterc in Kukeč, ki sta bila Slovenca, krenila s kmeti iz okolice Kunšperka in iz sotelske do-

vinji in bi nato skupaj nadaljevali pot proti Celju in dalje ob Savinji. O tem načrtu so bili obveščeni prebivalci vseh krajev vzdolž poti in je glas o tem prišel tudi do Laškega, saj so nekateri podložniki, ki se niso hoteli pridružiti puntarjem, skrili svoje premoženje v marijagraško cerkev.

Šterc je res do Planine pripeljal dve skupini puntarjev; v prvi je bilo pod poveljstvom samega Šterca 120 upornikov, v drugi skupini jih je pa bilo 600–700. Prvo skupino je Šterc peljal dalje proti Jurkloštru, druga skupina pa je ostala na Planini. Čez kake 3 ure je prijezdil na Planino iz Pilštajna sel, ki je sporočil, da so Turki vdrl v Kozje, kjer požigajo in pustošijo. Od tistih 600–700 puntarjev se je večina razbežala, da bi branila svoje domove pred Turki, ostalo je le kakih 60 puntarjev na Planini. Šterc še ni bil pripel do Jurkloštra, ko ga je na Marofu dosegla vest o prihodu Turkov. Takoj se je obrnil in vrnil na Planino, da bi pomiril prestrašene kmete.

(TRETJI DEL SLEDI)

MANIFESTACIJA NAŠIH SIL

(Nadaljevanje s 1. strani)

Ko je spomladi letos požar upepelil dve od štirih tovarniških hal, marsikdo ni bil prepričan, da bo do občinskega praznika tovarna odprta in usposobljena za delo iz širokega ter bogatega proizvodnega programa. Če so bili takrat takšni obeti za nekatere le tolažba v nesreči, so te napovedi danes že neizpodbitna resnica.

Izredna delovna vnema in zagnanost te delovne skupnosti ter vera in zaupanje v lastne sile ob solidarni pomoči drugih dejavnikov so to o-

mogočili in vsem »črnegledom« dokazali, kaj zmore enotna volja takšne delovne skupnosti.

Proizvodnja in predelava styropora in hidroizolacijskega materiala odpira novi tovarni prav zaradi moderne opreme neizčrpne možnosti za njeno uveljavljanje na širokem tržišču. In to nekdanjim rečiškim rudarjem že daje osnovo, da upravičeno in vedro gledajo v bodočnost.

Za vse nas so zato ob letošnjem občinskem prazniku takšni in tem podobni uspehi zares velika in močna manifestacija naših sil.

naše delo 5

NAČRT O HORTIKULTURN V OKOLJU SAMOPOSTREŽNE TRGOVIN PO ZAMISLI dipl. ing. MIHE OGOREVCA

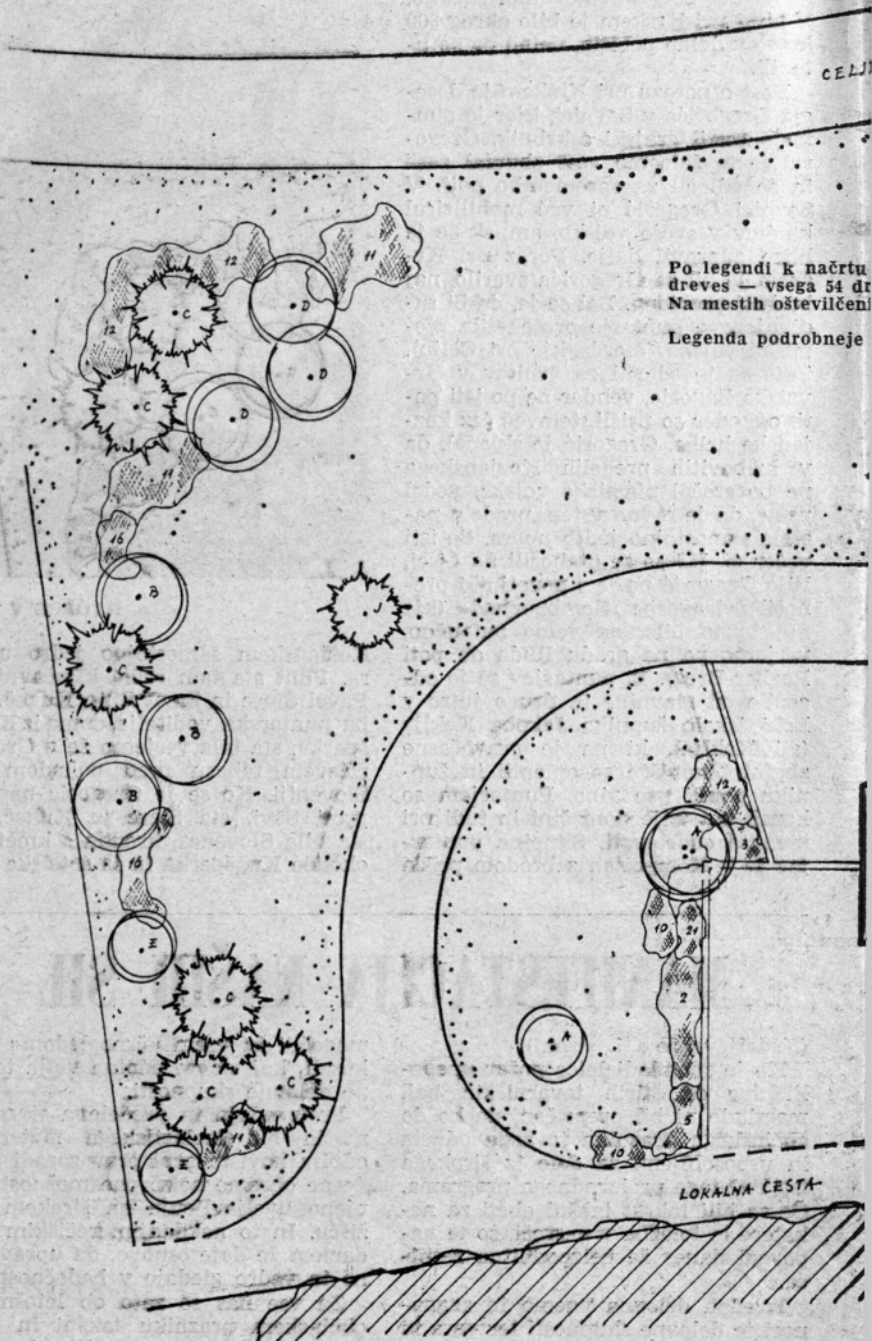
Ureditveno področje Trgovskega doma MERX v Rimskih Toplicah meri z zgradbami in komunikacijami vred okrog 8000 m². Ker je lokacija neposredni sestavni del zdraviliškega okolja, ki skriva neslutene turistične potencialne, je upravičeno zahtevati takšno ureditev, ki bo dostojno dopolnila in zaokrožila vse področje v enovito harmonijo svojega zdraviliškega ambianta.

Izreden estetski potencial predstavlja žuboreči potok pod gostiščem »STARA POSTA«, ki je v projektu obdelan kot sestavni del ureditvenega področja. Njegov tok je treba malenkostno korigirati, odstraniti akacijo in drugi plevel, ki ne sodi v ta ambient in ga obsaditi, kakor predvideva načrt. Estetske učinke potoka je mogoče stopnjevati tako, da se na primernih mestih uredi kaskade iz naravnih kamnitih plošč, preko katerih se bo žuboreče pretakala voda. Vse intervencije v potoku in njegovi neposredni bližini je izvesti preudarno in likovno doživeto, da njegov videz ne bo izumetničen ali celo pokvarjen. S tem bo tudi preprečeno nedopustno odlaganje smeti in raznih civilizacijskih odpadkov, ki kvarijo kulturni sloves Rimskih Toplic.

Okolje potoka pod »Staro pošto«, bi bilo mogoče urediti tudi s projektom. Za to bi bile potrebne natančne plastične meritve terena za izdelavo profilov. Situacija bi se izredno podražila, likovna kreacija projekta bi se prav tako morala tenkočutno prilagajati stanju na kraju samem. Trenutno je pomembno, da se izkorenini ves gozdni plevel, zlasti akacija, kasneje pa lahko obrežje potočka obsadimo še s primernimi trajnicami. V končni podobi bo to lahko najbolj mikaven motiv v Rimskih Toplicah, saj živahnejšega elementa v krajinskem oblikovanju ni, kakor je tekoča voda.

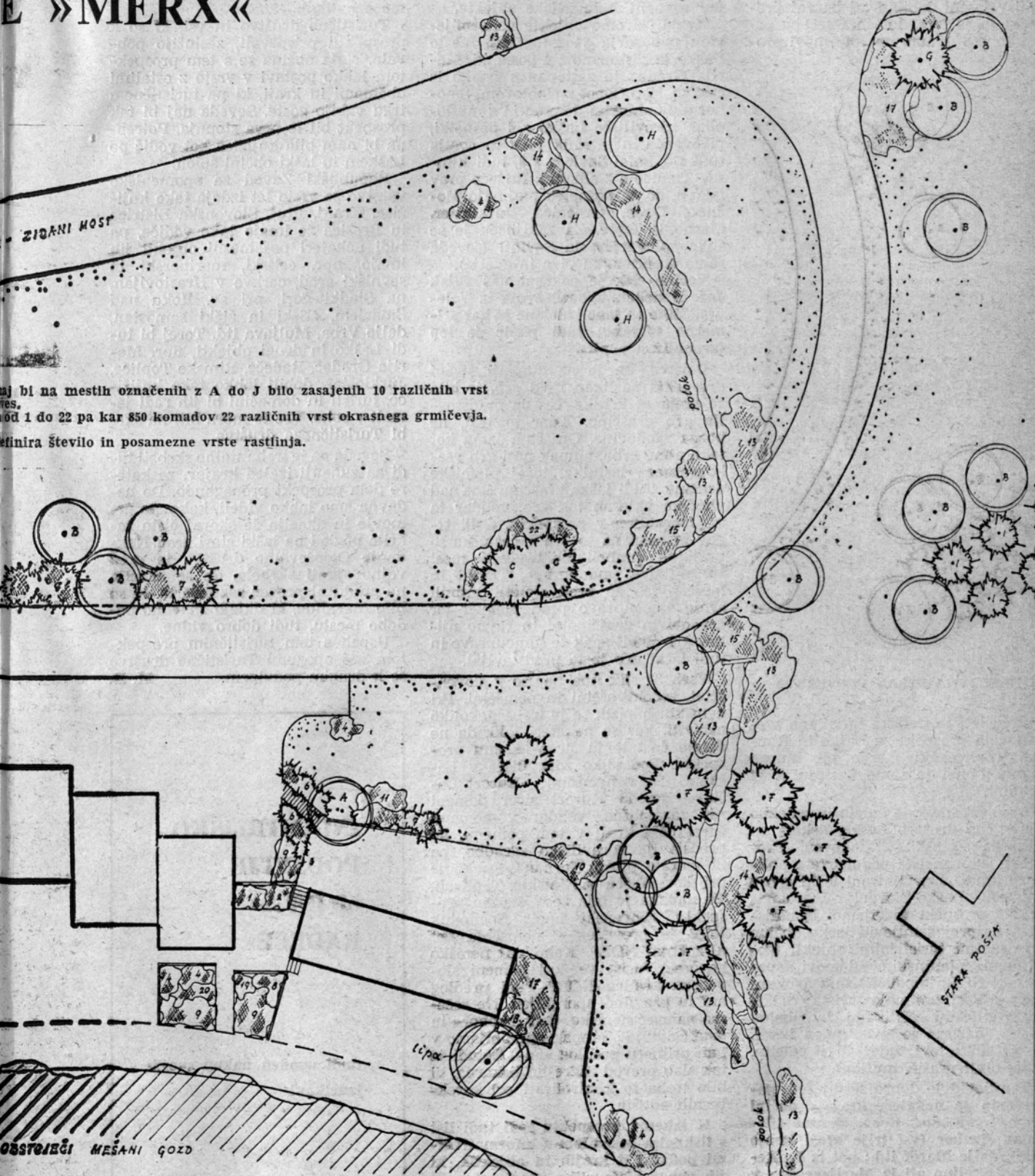
Preudarno pa je treba urejati tudi druga področja Trgovskega doma, še posebej tista v bližini frekventiranih mest. Število rastlin je definirano že v načrtu, potrebno jih je le z občutkom za vsakokratno situacijo združevati. Ker je področje izredno razgibano, bodo posamezni motivi še posebej učinkoviti, če bodo preudarno razčlenjeni. Previdno bo treba obsaditi zlasti močno nagnjene površine. Košnja tam je zamotana, nestrokovna obsaditev pa lahko privede do erozije obalnih. Glede na to je tehnična izvedba projekta prav tako zahtevna, kakor natančna likovna obdelava.

Ker bodo Rimske Toplice prej ali slej doživele svojo turistično renesanso, bi bilo zaželeno in utemeljeno, da vse ureditve v neposredni bližini toplic usmerimo k temu cilju. Trgovina, kjer se vsak dan zbira veliko ljudi, bi pri tem morala zavzeti najvidnejše mesto. Namen načrtne ureditve okolja je tudi v tem, da trgovina privabi čimveč kupcev in jih navede na višjo stopnjo potrošniške kulture. Trgovski dom v Rimskih Toplicah je v ožjem zaznavnem področju zdraviliškega kompleksa in ga zgornje ugotovitve še posebej zadevajo.

I UREDITVI RIMSKIH TOPLI

E »MERX«

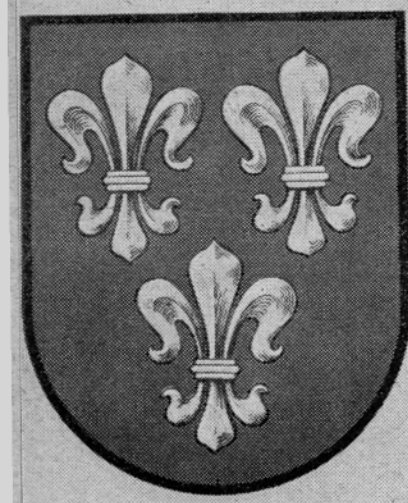
Na mestih označenih z A do J bilo zasajenih 10 različnih vrst
 res, od 1 do 22 pa kar 850 komadov 22 različnih vrst okrasnega grmičevja.
 Definira število in posamezne vrste rastlinja.

TURISTIČNI PROSPEKT LAŠKE OBČINE

Smo sredi turistične sezone. Pisani prospekti vabijo goste na ogled raznih krajev. Tudi naša občina je lani v jeseni dobila svoj barvni prospekt in je torej letošnja sezona prva, ko je turistom na voljo novi prospekt.

LAŠKO

SLOVENIJA • JUGOSLAVIJA

NASLOVNA STRAN PROSPEKTA

Pred leti je Celjska turistična zveza izdala prospekt za Laško in Rimske Toplice, ki pa je bil mnogo manjši; imel je samo 6 strani s 14 slikami.

Novi prospekt je izdalo in založilo turistično društvo Laško, tiskala pa skarna Zrinski v Čakovcu. Prospekt je primerne podolgovate oblike in ima na prvi strani laški grb z napisom Laško-Slovenija-Jugoslavija. Ko prospekt razvijemo, je natisnjen najprej zemljevid laške občine s prisanimi turističnimi objekti (gozdnimi, planinskimi domovi, spomeniki NOB, kopališči) in z drugimi opozorili, ki zanimajo turista: redki cvetlicami, prilikami za ribolov (narisan je lovec in pa živali, ki jih lahko lovi: zajec, divji petelin, na, divji prašič, muflon).

Zemljevid je dobro sestavljen, pokaže nam na nekatere kraje v občini in na meji, npr. Reka, Henina (Ponava), Razbor (vsi trije kraji imajo znamenje), dalje Marof itd.; pot iz Laškega na Svetino ali iz Marijagradca v Laško ni označena; pogrešamo tudi

označbo nekaterih izletniških točk, kakor Šmihel, Sv. trojica. Morda bi bilo za turista tudi zanimivo, da bi mu označili industrijske objekte.

Kraje oziroma objekte na zemljevidu ponazarja 34 fotografij. Mesto Laško je zastopano s 4 posnetki, Marija Gradec je zastopan s fresko iz cerkve, slap Sopot z ribolovom, Šmohor s planinskim domom in z muflonom, zdravilišče Laško s 4 posnetki, pivovarna in praznik piva in cvetja tudi s 4, hotel Savinja s 3, tudi Rimske Toplice s 3 slikami, Radeče prav tako 3, po en posnetek pa imajo Močilno, Lisca, Gračnica, Jurklošter, Marno in Gore. Za zaključek je še slika splavarjev na Savinji (seveda samo ob prazniku piva in cvetja).

Večino slik je oskrbel naš rojak Jože Benedek, zobozdravnik iz Velenja. Slike so lepo izdelane in kar primerno izbrane; tudi papir je lep (granulirani papir).

Dejstvo, da je na zunanji strani prospekta naslikan laški grb, je bilo že predmet kritike, češ da predstavlja grb graščino. Kdor to trdi, ne pozna zgodovine. Graščina sama kot taka nima grba, ampak nosi grb vsakokratnega lastnika, torej plemiške družine. Tudi laška graščina ima nad vhodom vklesan tak grb, vendar ta ni uporabljen v prospektu. Grbi trgov in mest pa so bili v času, ko so nastajali, simboli teh trgov in mest ter njihove samouprave. Tržani in meščani so že pred stoletji branili svojo samoupravo pred plemiči ter gradovi in graščinami in ravno njihov grb je bil znak te samouprave in tudi laški grb je to predstavljal.

Vseh 34 slik ima napise v slovenščini, srbohrvaščini in nemščini. Pri nemških napisih se je treba nekoliko ustaviti, ker so nekateri taki, da ne delajo čast temu sicer lepemu prospektu. Pod sliko zdravilišča v Laškem piše v nemščini: »Kurort Laško«. Beseda Kurort sicer pomeni res zdravilišče, vendar v pomenu zdraviliški kraj; v tem pomenu, ko predstavlja zdraviliško zgradbo, pa bi moralo pisati Kurhaus. Enako je pri Zdravilišču v Rimskih Toplicah. Ta napaka je bila že v starem prospektu. Slovenski napis Spomenik NOB je preveden v nemščino kot »Denkmal NOB«. Kako naj nemško govoreči turist ve, kaj pomeni slovenska kratice NOB? Tudi predlog auf ni pravilno uporabljen. Ne rečemo namreč nemško »auf Šmohor« in »auf Savinja«, ampak uporabljamo v tem primeru predlog »an«. Četudi je tak slab prevod zagrešila tiskarna, bi bilo treba to kontrolirati pri korekturnih odtisih.

K takemu prospektu sodi tudi list s tiskanim besedilom z informativnimi podatki o krajih in objektih, ki jih ponazarjajo slike (stari prospekt je imel tako besedilo). Besedilo za

tak list je v treh jezikih že bilo tudi za sedanji prospekt v pripravi, pa se je pri tem zataknilo in smo ostali samo pri slikah.

Turistično društvo in vsi, ki so k prospektu prispevali, zaslužijo pohvalo. Naša občina se s tem prospektom lahko postavi v vrsto z ostalimi občinami in kraji, ki na turističnem trgu vabijo goste. Seveda naj bi tak prospekt bil le prva stopnja. Potrebna bi nam bila knjižica kot vodič po Laškem in laški občini sploh.

Republiški Zavod za spomeniško varstvo že vrsto let izdaja take knjižice. Kranj, Ptuj, Slovenska Bistrica in Brežice že imajo take vodiče, pa tudi nekateri posamezni objekti jih imajo, npr. celjski, mariborski in sevniški grad, cerkve v Hrastovljah, na Sladki gori, pri sv. Roku nad Šmarjem, stiški in žički samostan, dalje Vrba, Muljava itd. Torej bi tudi Laško in drugi objekti, npr. Marija Gradec, Radeče, Rimske Toplice, Jurklošter, dobili lahko take knjižice, turisti in domačini bi jih radi jemali v roke. Vse to mora biti na skrbi Turističnega društva.

Seveda pa je treba stalno skrbeti tudi za zunanji izgled krajev, za katere dela prospekt propagando. Do nedavna smo lahko videli, kako sta grmovje in akacija že skoraj čisto zakrila pogled na laški stari grad. Nektanje Olepševalno društvo je pred vojno sproti skrbelo, da se akacija na gradu ni preveč razrasla in da so bile razvaline, ki dajejo značilno podobo mestu, tudi dobro vidne.

Uspeh s tem turističnim prospektom naj opogumi Turistično društvo še k drugim podvigom. M. R.

**INDUSTRIJSKO
PODJETJE
»PETA«
RADEČE**

nudi ugoden nakup svojih izdelkov!

H R E P E N E N J E (7)

Potem je v to razbolelo tišino nje-
ne večerne samote vstopila še druga
senca. Polna prijateljske topline ji
je prožila roke, ki pa so se lahko le
bežno dotaknile njenih bledih pr-
stov, a se tiho spet oddaljile in za-
mrle.

Tedaj je s čelom zadela v trdo o-
hišje pisalne skrinjice in se spet o-
svetila. Pogledala je po sobi: da, tu
je, da bi tistim davnim prijateljskim
rokam vrnila rahel dotik in v teh
kratko nanizanih besedah, ki jih je
napisala, začrtala nadaljnjo življenj-
sko pot tistemu bitju, ki je vzkliko iz
njenega hrepenenja po otroku in ji
polnila dvajset let svetlega življe-
nja.

Izpolnila je, kar je sklenila tedaj,
ko se ji je na cementni ploščadi ob
povratku domov stiskalo srce in ji
ni dalo dihati.

Toliko let je iz dneva in dan raz-
porejala zdravila in vračala z njimi
zdravje drugim. Na sebe je pozabila.

Napisan list je skrbno prepognila,
vložila v ovojnico in napisala na-
slov. V pismu se je odrekla davnemu
dogovoru in spoštovani profesor naj
o nadaljnjem odloča sam...

Sinu je v pismu razložila, da mu
je nameravala razložiti vse to ob
njegovem dvaindvajsetem rojstnem
dnevu. Prijateljska zdravnikova
družina mu bo novi dom, če bi se
njej karkoli dogodilo.

Ob vsem tem pa je v njej le tlelo
upanje, da bo prebrodila to težko
bolezen.

Dvaindvajset let je bilo tudi borcu
Alešu, ko je daroval svoje življenje
domovini. Njemu je ostala zvesta vse
življenje. Z njim je tudi danes pove-
zana s svojimi čustvi in tudi utrip
življenja, ki jo je obdajal, tega stika
ni mogel nikoli pretrgati.

Napisala je še pismo njima, ki sta
ji v življenju zvesto stala ob strani,
rojakoma. Njej, ki je zdravnica in
mati je položila v roke brigo in skrb
za svojega sina Aleša, če bo to po-
trebno.

Zdaj je vse to mimo, oddahnila se
je...

Jutri bo uredila še nekatere za-
deve v službi. V ponedeljek se od-
šla v bolnico. Ne bo več odlašala.

Na dvorišču je slišala govorico in
klicanje. Preveč je bila zatopljena v
svoje težke brige, da bi temu pov-
sem prisluhnila. Pismi je zalepila,
napisala naslova in ju vložila v ša-
tuljo, ki jo bo jutri izročila z doku-
menti svoji prijateljici zdravnici.

Zdaj je razločila stopinje po stop-
nicah in takoj nato zvonjenje. Le po-
časi je odšla k vratom in že je sli-
šala klice prijatelice. Vračala se je
z možem iz gledališča, videla luč in

stopila še k njej, ko pa je popoldne
ob srečanju bila tako blede...

Hotela sta kar oditi, pa jih je po-
vabila, naj sedeta. Pokazala je na
steklenico v omari, češ naj si kar sa-
ma napolnita čaši.

»V ponedeljek pridem k vama na
oddelek,« se je s smehljajočim obra-
zom obrnila k zdravniku.

»To sva zahtevala že pozimi. Vi-
dim pa, da jemlješ vsaj predpisana
zdravila.«

»Dobro mi je, ko jih vzamem; na
mah sem kot prerojena.« In res, ta-
ko nenadoma ji je odleglo, kot bi
plavala zdaj neke na vodni blazini,
počutila se je olajšano. Celu sebi je
natočila kapljico whiskyja z vodo in
hlastno izpila. Smejala se je z njima,
kot da je tista bolečina pozabljena.

Ob slovesu jima je v sobi pokaza-
la cvetočo azalejo. Hotela jo je
vzdigniti na gornjo polico, da bi se
cvetje nagibalo k svetlobi okna. Ob
pregibu telesa je nenadoma začutila
spet ostro bolečino. Zdravnik je že
odšel v predverje. Takrat se je o-
pričala roke prijateljice in vzdihni-
la. Vse to je bil le trenutek pekoče
bolečine, ki pa ji je vdahnil misel,
da bo prijateljici kar danes izročila
kaseto. Saj sta se tako že nekoč do-
govorili za primer, da bi šla v bol-
nico.

»Da, seveda vzamem s seboj, če
res prideš v ponedeljek v bolnico.
Nikogar ne bo v tvojem stanovanju
in zadnje čase se vrstijo vlomi tudi
pri nas. Vzela je skrinjico, zagledala
na njej še pismo in dodala: »Tudi to
pismo ti bom jutri oddala na pošto.«

»Ne, hvala, sama ga lahko oddam.«

Medtem je prijateljica pismo že
spravila v torbico in Alenka je na
to pristala. »Dobro, oddaj ga pripo-
ročeno! Tu imaš ključ od kasete in
stanovanja, če bom kaj potrebova-
la.«

»V redu. Ti pa lezi in se ne obre-
menjuj! V ponedeljek se vidimo.
Segli sta si v roke. Alenkina roka je
bila vsa vlažna.

Zunaj je bila že noč. Nebo so po-
krili oblaki in le na tisti njegovi
strani, ki se je širila nad morjem,
je bilo nekaj zvezd. Vreme se bo
spremenilo. Na poti domov sta oba
sklenila, da se jutri spet oglasita pri
Alenki. Zdela se jima je izčrpana
bolj kot kdajkoli prej. Vedela sta,
da je hudo bolna in jima je odleglo,
ko se je vendar danes odločila za
bolnico.

Alenka pa še dolgo ni zaspala.
Preden je legla, je še enkrat vzela
zdravila. Vse njene misli so kakor
ozke uličice peljale v eno smer in

se v njeni notranjosti osredotočile na
eno edino misel: ali s pismom, ki ga
je odposlala ruši drug zakon in bo
sejala bolečino tam, kjer tega nikoli
ne bi hotela. Na vsakem pokošnem
travniku vedno spet zrastejo bilke in
cvetke, le na človekovi pomandrani
livadi hrepenenj in želja ostanejo
brazgotine in rane, četudi si vsak po
svoje ponovno gladi pot in budi rast.
Tista vse obsegajoča širina nekega
trenutka se mnogokdaj razrašča po
svoje, izven našega hotenja.

»Da, tako je tudi z menoj,« si je
dejala Alenka. V ranem jutru je še
bedela. Zdaj ko se njena tesnoba
spet širi ob hudih bolečinah, ne mo-
re več odločati sama. Zebe jo in tre-
se. Rada bi premaknila levo nogo,
težka je kot kamen. Zajema zrak, ki
ga ji primanjkuje. Spet čuti krč in
ostro bolečino. Neznosna je in ne
preneha. S krčevito stisnjeno dlanjo
si hoče vzeti kapljice, a ji roka do-
seže le rob omarice. Umika se nazaj
in se zruši na blazino. Še enkrat
dahne in kot bi se sončna svetloba
oddaljila v neizmerno daljavo, se ti-
ho utaplja v neskončno globino ob-
zorja.

Čez nekaj dni so žaro z njenim pe-
pelom položili v domačo zemljo.

Ob gomili je stal njen ljubljani sin,
ki ga je podpiral v črnilo odet pro-
fesor Bregar. Nenadna smrt matere
je sinu pripeljala očeta.

Pečat na dogovor, sklenjen pred
davnimi leti, je odtrgala smrt. Vra-
čala sta se sama z roko v roki in
med njima ni bilo sence.

KONEC

naše delo 9

800 LET JURKLOŠTRA (20)

Prvorojenec grofa Hermana II. je bil grof Friderik II. V prvem zakonu je bil poročen z Elizabeto, hčerko bogatih hrvatskih knezov Frankopanskih; ta mu je rodila sina Ulrika II. Friderik se z Elizabeto ni razumel; med Elizabetinimi dvorjankami je bila namreč tudi Veronika, hči plemiča iz Deseniča pri Krapini v Hrvatskem Zagorju in z njo je Friderik navezal stike. Nekega jutra so našli Elizabeto mrtvo v postelji in razširile so se govorice, da je Friderik umoril svojo ženo zaradi Veronike. Res se je po ženini smrti Friderik poročil z Veroniko, za katero piše kronika iz tistega časa, da »mu po plemstvu ni bila enaka, ker je bila samo iz skromnega viteškega rodu«, dodaja pa, da je bila »ljubka in lepa gospodična«. Grofu Hermanu ta sinova zveza ni bila po godu, saj se mu je zdela Veronika preniškega rodu, sam pa je bil v sorodu s kraljevskimi družinami, zato poroke ni dovolil. Tako poroko je tudi odsvetoval ogrsko-hrvatski kralj in nemški cesar Sigismund, ki je imel za ženo Barbaro Celjsko, Hermanovo hčer in Friderikovo sestro. Friderik se seveda ni oziral na očetovo nasprotovanje in na vsakovo nasvete in ker se je bal maščevanja, se je hotel z Veroniko vred umakniti na ozemlje beneške republike.

Knezi Frankopani so pri ogrsko-hrvatskem kralju in cesarju Sigismundu obtožili Friderika umora Elizabete. Sigismund je Friderika izročil očetu Hermanu, ki ga je vrgel v ječo (še sedaj stoji na starem gradu nad Celjem Friderikov stolp, kjer je bil zaprt). Hermanu je šlo za ugled celjskih grofov, saj se je pote goval, da bi postali državni knezi in da bi po sorodstvenih stikih in dedni pogodbi dobili bosensko kraljevsko krono (Bosna tedaj še ni bila pod Turki), zato mu je bila zadeva s Friderikom neprijetna. Ko je bil Friderik v ječi, mu je oče odvzel vse gradove, ki jih je posedoval, grad Fridrihtajm na Kočevskem, ki ga je Friderik sezidal, je dal Herman do tal porušiti. Toda zgodilo se je nekaj nepričakovane: drugorojeni sin Hermana II., grof Herman III., je na gradu Kamen pri Begunjah na Gorenjskem padel s konja in se ubil. Sedaj je preostal Hermanu II. kot edini zakonski sin Friderik, ki naj prevzame vso celjsko dediščino. Herman je hotel sina Friderika oprati suma zaradi umora žene in je krivdo za umor naprtil Veroniki.

Odkar je Herman odvzel Frideriku vse gradove, je Veronika izgubila dom in se je s svojim spremstvom

potikala po deželi in se skrivala po gozdovih pred Hermanovimi ogleduhi. Na gradu Vurberg pri Ptujju so končno odkrili Veroniko in tudi njo je Herman vrgel v ječo, obtožil jo je, da je čarovnica, ki je »začarala« Friderika. Grofu Hermanu ni bilo dovolj, da jo je imel zaprto na gradu Ojstrica, hotel jo je spraviti s sveta. Najprej jo je hotel umoriti z lakoto in žejo, toda to se mu ni posrečilo, zato jo je dal utopiti; pokopali so jo najprej v Braslovčah. Kronika iz tiste dobe poroča, da je nekaj let pozneje dal Veroniko njen mož grof Friderik v Braslovčah izkopati in prepeljati v Jurklošter ter tu pokopati. Ta podatek iz kronike je edini vir, ki poroča o pokopu Veronike v Jurkloštru in ni vzroka, da bi temu podatku ne verjeli.

Veroniko so verjetno utopili leta 1428. Kartuzijani so v žičkem samostanu zabeležili tudi dan smrti, da so vsako leto obhajali obletnico: 17. oktobra so v svoj koledar zapisali, da je tega dne umrla »Gospa Veronika,

CELJSKI GROF HERMAN II. NA VITEŠKEM TURNIRJU

celjska grofica« (iz Jurkloštra se nam tak koledar umrlih ni ohranil). Značilno je, da so kartuzijani priznavali Veroniki naziv grofica celjska, stari grof Herman ji namreč tega naziva ni priznaval. Po Veronikini smrti in njenem pokopu v Braslovčah je grof Herman izpustil sina Friderika iz ječe in se z njim pomiril, saj je bil sedaj to edini njegov zakonski sin. Z ozirom na to, kar piše kronika, da je »čez nekaj let pozneje« dal grof Friderik Veroniko prepeljati v Jurklošter, je verjetno,

da je počakal do Hermanove smrti (1435) in šele nato pokopal Veroniko v Jurkloštru. Večina celjskih grofov je sicer pokopana v cerkvi nekdanjega minoritskega samostana (sedaj Marijini cerkvi) v Celju, vendar so tudi izjeme: grofa Hermana II. so pokopali v kartuziji Pleterje, zato tudi izjema z Veroniko ni nič nenavadnega, saj so prav kartuzijanske samostane celjski grofje zelo podpirali.

Kdor bo iskal v kroniki ta podatek, ga je treba opozoriti, da se je v slovenskem prevodu ravno na tem mestu vrnila napaka. V knjigi »Kronika grofov celjskih«, ki je lani izšla pri založbi Obzorja v Mariboru, se je prevajalcu pripetila napaka; nemoško obliko Frasslau je prevedel napačno Vransko namesto Braslovče in Gairach napačno žički samostan namesto Jurklošter.)

Če je danes nesporno, da je Veronika pokopana v Jurkloštru, pa ostane še odprto vprašanje, kje v Jurkloštru naj bi bil njen grob. Prvi, ki je hotel to stvar raziskati, je bil škof Anton Martin Slomšek. Leta 1856 je ta škof ustanovil v Jurkloštru župnijo in ob tej priliki so staro samostansko cerkev nekoliko preuredili za potrebe župnijske cerkve. Ker so ob tem preurejanju dvignili cerkveni tlak, so tedaj po cerkvi na škofovo željo tudi iskali grob Veronike, seveda brez uspeha. Ko je leta 1881 zgodovinar Ignacij Orožen, laški rojak, poročal o tem iskanju v svoji nemški knjigi o zgodovini laške dekanije, je zapisal, da je razumljivo, da v cerkvi niso našli Veronikinega groba, ker bi ga morali iskati izven cerkve na mestih, kjer sta bila postavljena dva oltarja v spomin celjskim grofom, kakor je opisano v prejšnjem nadaljevanju.

Drugič so iskali grob Veronike leta 1937 in to spet v cerkvi, tako da se lahko vprašamo, ali niso poznali omenjene knjige Ignacija Orožna iz leta 1881. Tedaj so postavljali spominsko ploščo padlim vojakom iz I. svetovne vojne. V cerkvi so odprli takrat dve grobnici, eno pred glavnim oltarjem, drugo pa pri stranskih vratih z izhodom na cesto. Značilno je, da pri prvem iskanju leta 1856 ti dve grobnici nista vzbujali pozornosti in ju nihče ni spravil v zvezo z Veroniko, verjetno so vedeli, kdo je tam pokopan. Ko so leta 1937 odstranili pri obeh grobnicah napisne plošče, so našli v notranjosti razpadajoče krste ter kosti odraslih in otrok. Celotnih grobnic niso mogli raziskati zaradi talne vode, ki je vse zalivala.

(NADALJEVANJE PRIHODNJIČ)

USPEHI SINDIKALNIH ŠPORTNIH IGER

Komisija za šport in rekreacijo pri ObSS že eno leto dokaj uspešno uresničuje svoj program na področju razvoja športne rekreacije v delovnih kolektivih. Res je, da osnovno dejavnost zaenkrat predstavljajo le ObS športne igre, ki pa bodo s svojo popularnostjo in obsežnostjo najbrž prebile mrtvilo in razgibale sindikalne organizacije tudi za preostale dejavnosti in vprašanja rekreacije, oddiha in drugih družabnih aktivnosti delavcev. Svojih nalog pa komisija za rekreacijo ne more uresničevati brez tesnega sodelovanja z osnovno organizacijo, od koder morata priti pobuda in zanimanje. Prav v tej smeri so že storjeni določeni koraki.

Večina delovnih organizacij že ima referente, ki skrbijo za to dejavnost, nekateri pa bodo preko seminarjev in tečajev dobili tudi strokovno usposobljenost za organizatorje rekreacije v delovnih kolektivih. Izredno zanimanje pa je sprožilo skoraj dvomesečno tekmovanje v malem nogometu, ki je bilo v okviru celoletnega programa ObS športnih iger. To tekmovanje, ki ni le vzbudilo velikega zanimanja med delavci posameznih kolektivov, je kljub nekaterim organizacijskim pomanjkljivostim tudi lepo uspelo. Pokazalo se je, da so dileme in vprašanja finančnih sredstev in nezainteresiranosti ljudi za podobne dejavnosti odvečna in še najmanj kočljiva; le malo volje, medsebojnega sodelovanja in pripadnost kolektivu so pogoj za uspeh.

Pričakovati je, da bodo tudi ostala tekmovanja v plavanju, namiznem tenisu, šahu, streljanju in smučanju še bolj množično uspela in pritegnila še ostale sindikalne organizacije.

REZULTATI TEKMOVANJA V MALEM NOGOMETU

I. kolo	
Železničar (Zidani most): TIM (Laško)	2:1
Papirnica (Radeče): Komunalna (Laško)	2:1
Volna (Laško): TLG (Rimske Toplice)	2:2
Pivovarna (Laško): BOR (Laško)	1:0
II. kolo	
TLG: Železničar	1:8
TIM: Papirnica	1:0
VOLNA: BOR	0:2
Komunalna: Pivovarna	2:2
III. kolo	
Papirnica: TLG	b. b. 3:0
Železničar: BOR	5:0
TIM: Komunalna	2:2
Pivovarna: VOLNA	2:1
IV. kolo	
TIM: Pivovarna	2:2
VOLNA: Železničar	1:3
Komunalna: TLG	2:0
Papirnica: BOR	5:2
V. kolo	
Pivovarna: Železničar	0:1
TIM: TLG	3:1
VOLNA: Papirnica	0:3
Komunalna: BOR	4:0

VI. kolo

TLG: Pivovarna	5:9
Železničar: Papirnica	1:1
TIM: BOR	7:0
Komunalna: VOLNA	5:1

VII. kolo

Papirnica: Pivovarna	3:0
TLG: BOR	2:1
Komunalna: Železničar	2:3
TIM: VOLNA	3:1

LESTVICA:

1. ŽELEZNIČAR	7	6	1	0	23:6	13
2. PAPIRNICA	7	5	1	1	17:5	11
3. TIM	7	4	2	1	19:8	10
4. KOMUNALA	7	3	2	2	18:10	8
5. PIVOVARNA	7	3	2	2	18:15	8
6. TLG	7	1	1	5	11:28	3
7. BOR	7	1	0	6	5:22	2
8. VOLNA	7	0	1	6	6:20	1

KDO JE SLEPAR?

Obsojeni je dobil od odvetnika račun. Znesek, ki bi ga naj plačal, je bil izredno visok. Pa je sedel in napisal pismo:

»Spoštovani tovariš odvetnik!
S svojim računom močno pretiravate. Očividno ste pozabili, da sem slepar jaz in ne vi!«

VPD RADEČE ZA DAN OF

V počastitev Dneva OF je Uprava VPD Radeče organizirala strelsko tekmovanje z zračno puško. Povabila je vse strelske družine v občini Laško, da sodelujejo z eno ekipo, organizator tekmovanja pa je tekmoval z dvema ekipama.

Najboljša ekipa »Papirnica« Radeče je prejela prehodni pokal, 10 najboljših strelcev praktične nagrade, vse nastopajoče družine pa diplome za sodelovanje.

Prav vsi vabljeni tekmovalci so bili presenečeni nad tako kvalitetno organizacijo, predvsem pa nad tako bogatimi nagradami, ki jih je organizator pripravil, pa čeprav je le-ta vedel, da ne bodo ostale doma.

Prav vsi vabljeni strelci in strelke so iskreno hvaležni za tako pozornost, za tako dobro organizirano tekmovanje, predvsem pa za tako lepe nagrade in si še resnično želijo takšnega prijateljskega srečanja.

**DOVOLJ NEVE NIHČE,
PREVEČ MARIKDO!**

VELETRGOVSKO, GOSTINSKO- TURISTIČNO IN PROIZVODNO PODJETJE

CELJE

nudi svojim potrošnikom v specializiranih trgovinah vse vrste tekstilnega blaga, moško in žensko perilo ter konfekcijo, pohištvo, vse vrste železnine, gradbeni material, tehnične predmete, gospodinjske stroje ter bogat asortiman špecerijskega blaga.

Obiščite Merx prodajalne, kjer boste solidno postreženi.

KAVA

za vas
za vaše goste
za vaše poslovne prijatelje

KMETIJSKA ZADRUGA LAŠKO

s svojimi obrati:

— kmetijstvo — avtopark — klavnica in trgovine v Jurkloštru — Marofu — Rimskih Toplicah in Laškem
nudi svojim potrošnikom usluge in razno potrošniško blago.

KOVINOTEHNA CELJE

s svojimi prodajalnami:

blagovnica IDEAL, Mariborska 7
KOVINAR, Mariborska 17
GALEB, Stanetova 31 in
KURIVO, Vrunčeva ulica

vabi k ugodnemu nakupu!

GIBANJE PREBIVALSTVA V OBČINI

POROKE:

LAŠKO

— **STOPINSEK** Silvo, delavec, Modrič in **KUMPERGER** Marija, gospodinja, Modrič;
 — **VODIŠEK** Karl, mesar, Laško in **KRAŠOVEC** Frančiška, delavka, Rečica;
 — **ALES** Franc, izolater, Strmca in **PESJAK** Olga, delavka, Strmca;
 — **SOLA** Božo, uslužbenec, Laško in **UŽMAH** Olga, gradbeni tehnik, Tevče
 — **NAPRET** Damjan, vrtnar, Marno in **KNEZ** Marjana, delavka, Sedraž;
 — **ZEME** Milan, delavec, Tevče in **KNEZ** Stanislava, delavka, Stopce;
 — **JUDEZ** Franc, delavec, Križe pri Sevnici in **PLANINC** Eva, delavka, Lažiše;
 — **FIŠER** Zvonko, delavec, Globoko in **LAH** Ljudmila, delavka, Globoko;
 — **CATER** Marjan, natarar, Rimske Toplice in **LIPOŠEK** Marija, natararica, Rimske Toplice;
 — **MAČEK** Milan, šofer, Lahomno in **PODKORITNIK** Milena, kuharica, Rečica;
 — **PODKORITNIK** Franc, gostinski tehnik, Rečica in **SEME** Erna, frizerka, Brezno;

SMRTI:

RADEČE

— **ERAZEM** Martin, (73), upokojenec, Jelovo 48;
 — **STRNIŠA** Antonija, (74), socialna podpiranka, Radeče 122;
 — **POLAK** Jože, (82), upokojenec, Zebnik 31;
 — **ROZMAN** Ana, (42), uslužbenka, Radeče 94b;
 — **LEDINŠEK** Marija, (76), gospodinja, Radeče 166;
 — **SUŠIN** Marija, (51), gospodinja, Obrežje pri Zidanem mostu 60;
 — **KLEMBAS** Jože, (74), upokojenec, Vrhovo;
 — **POGRAJEC** Aleš, (5), otrok, Vrhovo;
 — **KAJTNA** Mira, (75), upokojenka, Njivice;
 — **FUNDA** Frančiška, (83), preužitkarič, Zebnik;
 — **KACIČ** Avgust (66), upokojenec, Obrežje pri Zidanem mostu.

RIMSKE TOPLICE

— **ČEKADA** Marija, (72), gospodinja, Šmarjeta 25;
 — **VOGRINC** Anton, (74) upokojenec, Konc 1;

LAŠKO

— **ŠTOKAVNIK** Helena, (96), upokojenka, Belovo;
 — **POTOČNIK** Alojzija, (50), upokojenka, Laško;
 — **KOBLIČ** Marija, (59), gospodinja, Strmca;
 — **VOLAVŠEK** Anton, (46), invalidski upokojenec, Selo nad Laškim;
 — **MARINKO** Marija, (86), upokojenka Sedraž;
 — **BALOH** Helena, (91), gospodinja, Trnov hrib;
 — **VERHOVC** Zvonko, (41), elektromonter Laško;
 — **KNAPIČ** Anton, (58), elektromonter, Debvo;
 — **VOGRINC** Anton, (64), upokojenec, Konc.

**KDOR STOJI VISOKO,
VIDI DALEČ, VENDAR NE
DOBRO!**

IZ ZAKLADNICE LJUDSKE MODROSTI

VREMENSKI PREGOVORI

AVGUST

Ce Lovrenc lep dan dočaka,
vsa jesen bo potlej taka. (10).

Ce na veliki šamren sonce sije,
vino samo v sode lije. (15.)

SEPTEMBER

Tilen oblačen, meglen,
naznanja deževno jesen. (1)

Ce je na mali šmaren lepó,
še dva meseca rado ostane takó. (8.)

Grom in tresk o Miheli,
hude vetrove pomeni. (29.)

**DOPISUJTE
V NAŠE DELO**

RAZPORED DEŽURNE SLUŽBE VETERINARSKÉ POSTAJE LAŠKO

ZA ČAS OD 4. 8. DO 17. 9. 1973

1973	Zivinozdravnik	Telefonska številka
4. 8.—6. 8.	Dipl. vet. Zeleznik Egon, Strmca 6	
11. 8.—13. 8.	Dipl. vet. Vahtar Boris, Radeče	(Klicati LM Radeče)
18. 8.—20. 8.	Malenšek dr. Slavko, Laško	73-996
25. 8.—27. 8.	Dipl. vet. Zeleznik Egon, Strmca 6	
1. 9.—3. 9.	Dipl. vet. Vahtar Boris, Radeče	(Klicati LM Radeče)
8. 9.—10. 9.	Malenšek dr. Slavko, Laško	73-996
15. 9.—17. 9.	Dipl. vet. Zeleznik Egon, Strmca 6	

Dežurstvo v zgoraj navedenih dneh traja od 12. ure prvega dne do 7. ure zjutraj tretjega dne.

Dežurni veterinar opravlja umetno osemenjevanje v času dežurstva na poziv lastnika plemenice na določenem mestu.

ZDRAVSTVENI DOM CELJE RAZPORED DEŽURNE SLUŽBE

ZA ČAS OD 1. DO 31. AVGUSTA 1973

DEŽURNI ZDRAVNIK	V AVGUSTU
BABURAK-GRAKALIC dr. Vesna	21., 24., 25., 26., 28.
DOLANC dr. Jože	2., 3., 4., 5., 8., 9., 14., 16., 20., 23., 30., 31.
PEČAR dr. Samo	1., 6., 7., 10., 11., 12.
VELIKONJA dr. Tone	13., 15., 17., 18., 19., 22. 27., 29.

Potrebni obiski na domu naj se naročajo pri posameznih zdravnikih v času njihove ordinacije.

Zdravnik, ki nastopi ob delavnikih ob 19. uri dežurno službo, je doma v stalni pripravljenosti od 14. do 19. ure.

»Naše delo« izhaja mesečno — Izdaja Skupščina občine Laško — Urejuje uredniški odbor — Glavni in odgovorni urednik Lev TIČAR — Uredništvo in uprava: Laško, Ulica Borisa Kraigherja 2, telefon 73-045, interna številka 007 — Cena za dvojno številko 2 din — Ziro račun pri Službi družbenega knjigovodstva, podružnica Laško št. 50710-637-55419 — Rokopise, objave in oglase za vsako številko sprejemamo do 15. dne v mesecu — Nenaročenih rokopisov ne vračamo — Tisk in kliseji AERO kemična in grafična industrija Celje
 — Glasilo je oproščeno temeljnega davka na promet proizvodov na podlagi mnenja Republiškega se-interna številka 007 — Cena za kretariata za informacije SR Slovenije (št. 421-1/72 od 30. maja 1973)